

DE HOND

de HAAN EN

de JAKHAALS

Nederlandse vertaling © Koos Meinderts 2011

Aesop's Fables copyright © Frances Lincoln Limited 2011

Tekst © Beverley Naidoo 2011

Omslag en illustraties © Piet Grobler 2011

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v., Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2011

ISBN 978 90 477 0377 8

Oorspronkelijke titel *Aesop's Fables*

Oorspronkelijke uitgever Frances Lincoln Children's Books, 4 Torriano Mews, Toriano Avenue, London 2RZ

All rights reserved

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk en bindwerk: [aanvullen svp]

BEVERLEY NAIDOO PIET GROBLER

Vertaald door Koos Meinderts

Lemniscaat 8 Rotterdam

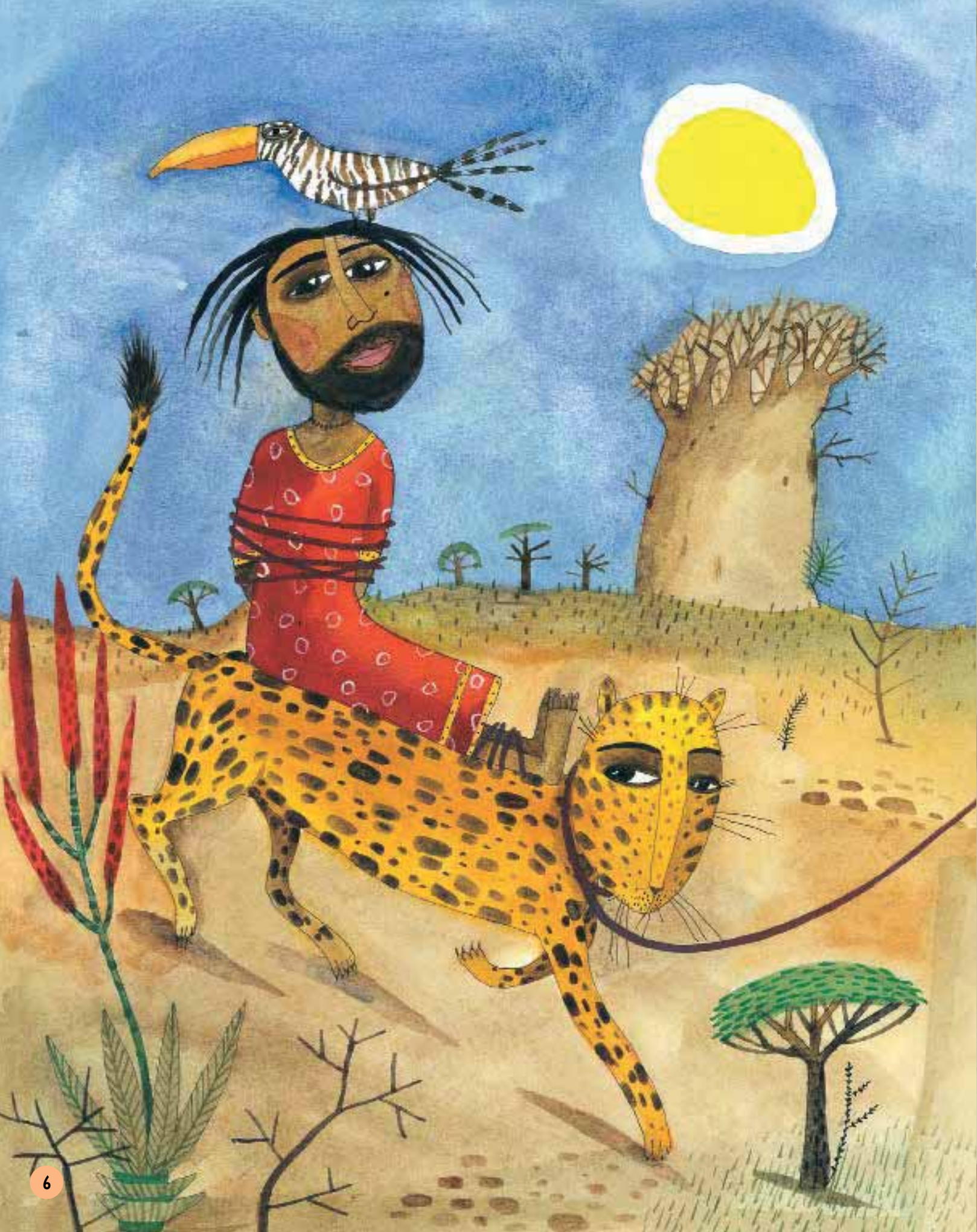
Inhoud

Beste lezer	7
De oude leeuw	8
De adelaar en de schildpad	10
De hond, de haan en de jakhals	12
De mug en de leeuw	16
De cobra en de slangenarend	18
De jakhals en de klipspringer	22
De leeuw en het wrattenzwijn	26
De ezel, de jakhals en de leeuw	28

De kat en de muizen	32
De aap en de vissers	36
De boer en zijn kinderen	38
De boer en de jakhals	40
De koedoe bij de drinkplaats	42
De tamboti-boom en de rietstengel	44
De krekkel en de mier	46
De leeuw en de muis	48

Beste lezer

Als kind al hield ik van de fabels van Aesopus. Dat ik ben opgegroeid in Zuid-Afrika heeft daar zeker mee te maken. Veel dieren uit zijn verhalen kende ik, uit de dierentuin, maar ook – en dat was veel spannender – uit de wildernis. Geweldig was het om slangen, leeuwen en adelaars in het wild te zien. In de vossen van Aesopus zag ik onze sluwe jakhalzen, en zijn everzwijnen waren voor mij onze knorrige wrattenzwijnen, zoveel leken ze op elkaar.

Wie was Aesopus eigenlijk? Een wijze slaaf die ruim 2500 jaar geleden in Griekenland woonde, las ik. Maar als hij een Griek was, waarom komen er in zijn fabels dan zoveel Afrikaanse dieren voor? Waarom hebben ze zo vaak een moraal, net als onze Afrikaanse volksverhalen? Zijn fabels lopen nooit af zoals Europese sprookjes, met lang en gelukkig. Ze lijken veel meer op traditionele Afrikaanse verhalen, die je duidelijk maken dat het leven hard is en dat als je niet uitkijkt, het slecht met je afloopt.

Tegenwoordig denk ik dan ook dat Aesopus een Afrikaan was, als slaaf weggevoerd naar Griekenland. Zijn naam lijkt op het oude Griekse woord voor een zwarte Afrikaan: 'Aithiops'.

Er wordt beweerd dat hij zo wijs en zo slim was dat zijn meester hem zijn vrijheid schonk en dat hij raadsheer werd van de koning. Of dat echt zo is zullen we nooit te weten komen, maar één ding is zeker: zijn naam en zijn verhalen leven nog altijd voort. Nog steeds wordt ernaar geluisterd en van genoten, en zijn er mensen die zijn fabels opnieuw willen vertellen.

Dit keer was het mijn beurt... Wie volgt?

Beverly Naidoo

De oude leeuw

Niet iedereen trapt in de val

Er was eens een leeuw die te oud en te zwak was om zelf op jacht naar voedsel te gaan. Vroeger deden zijn wijfjes dat voor hem en paste hij op de kleintjes. Maar die tijd was voorbij. Zijn wijfjes waren gestorven, en de kleintjes waren volwassen en gingen allemaal hun eigen gang.

De oude, eenzame leeuw ging op zoek naar een grot en toen hij die had gevonden ging hij in een hoekje liggen en deed hij alsof hij vreselijk ziek was.

'Ooooh,' kreunde hij. 'Mijn arme botten, ooooh.'

Tussen het kreunen door luisterde hij goed of hij iets hoorde bij de ingang van de grot. Maar helaas, het bleef doodstil.

'Aaaah,' kreunde hij, een stuk harder nu, en veel zieliger. 'Mijn arme botten, aaaah.'

Zijn gekreun bereikte een kudde zebra's die een eindje verderop aan het grazen was. De zebra's spitsten hun oren en maakten dat ze wegkwamen.

Op één zebra na, een jonkie nog. Op een drafje liep ze naar de grot, nieuwsgierig naar wat er te zien was.

Ze had haar kop nog niet om de hoek van de ingang gestoken of de leeuw trok haar naar binnen en vrat haar op.

Tevreden viel de leeuw in slaap en telkens als hij honger had, herhaalde hij zijn o-wat-ben-ik-ziek-en-zielig-truc. En elke keer weer had hij beet.

Tot er op een dag een jakhals voorbij de grot liep. Ze hoorde de leeuw jammeren en klagen en had meteen door dat er iets niet in de haak was. Behoedzaam sloop ze naar de grot, maar bleef op een veilige afstand van de ingang staan.

'Is daar iemand?' vroeg ze.

'Aaaah,' jammerde de leeuw. 'Heb medelijden met me, ik ben oud en ziek. Asjeblijft, kom me toch helpen.'

'Jou helpen?' zei de jakhals. 'Ik kijk wel uit! Ik heb eens goed gekeken naar de sporen in het zand. Ze gaan allemaal maar één kant op, de grot in, en niet eentje wijst de andere kant uit. Dus als je het niet erg vindt, ga ik er maar weer eens vandoor. Goedemiddag en van harte beterschap!'

